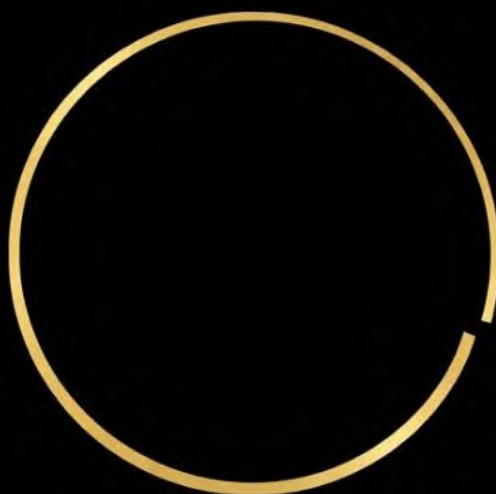

คำสารภาพของรัฐที่หลงเวลา

เศรษฐศาสตร์ การเมือง

และชีวิตที่ถูกยืมจากอนาคต

ชินสัตก สุวรรณอัจฉริย

คำสารภาพของรัฐที่หลง

เวลา

เศรษฐศาสตร์ การเมือง
และชีวิตที่ถูกยืมจากอนาคต

*A Confession of a State That
Lost Its Sense of Time*

ชินสัค สุวรรณอัจฉริย

© 2025 Shinasak Suwan-achariya

All rights reserved. No part of this book may

be reproduced

or transmitted in any form or by any means

without prior

written permission of the author.

This book is a work of philosophical and

political-economic analysis.

It does not refer to any specific individual,

institution, or government.

First edition 2025

Disclaimer

หนังสือเล่มนี้เป็นงานเขียนเชิงปรัชญา เศรษฐศาสตร์การเมือง และวรรณกรรมเชิงแนวคิด มีวัตถุประสงค์เพื่ออภิปรายโครงสร้างความคิด ระบบอำนาจ และกรอบญาณวิทยา มิได้มีเจตนาพาดพิง กล่าวหา หรือระบุถึงบุคคล องค์กร สถาบัน หรือรัฐบาลใดโดยเฉพาะ

ไม่ว่าที่มีอยู่ในอดีต ปัจจุบัน หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคต

คำว่า “รัฐ”, “ระบบ”, “ตลาด”, “สถาบัน”, “เศรษฐศาสตร์” ถูกใช้ในความหมายเชิงนามธรรม และเชิงโครงสร้างเพื่อการวิเคราะห์เชิงทฤษฎีและเชิงปรัชญาเท่านั้น มิใช่ข้กล่าวหาทางกฎหมาย หรือ

การบรรยายเหตุการณ์เฉพาะกรณีใด เนื้อหาในเล่มนี้
 ไม่มุ่งเสนอคำแนะนำเชิงนโยบายในลักษณะผูกพัน
 ไม่มุ่งยุยง ปลุกกระตม หรือเรียกร้องให้กระทำการใดที่
 ขัดต่อกฎหมาย
 หากแต่เป็นการเปิดพื้นที่ทางความคิด
 เพื่อเชิญชวนให้ผู้อ่านพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง
 เวลา อำนาจ ชีวิต และอิปไตย ในเชิงวิพากษ์และเชิง
 มนุษยนิยม
 การตีความใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการอ่าน
 เป็นความรับผิดชอบของผู้อ่านแต่ละบุคคล
 ผู้เขียนไม่รับรองการนำแนวคิดไปใช้ในบริบททาง
 การเมือง กฎหมาย หรือการบริหารโดยตรง

หนังสือเล่มนี้เชื่อว่า

การตั้งคำถามต่อระบบ มิใช่การทำลายรัฐ

แต่คือเงื่อนไขเบื้องต้นของการฟื้นฟูความหมายของ

รัฐในฐานะมนุษย์ร่วมกัน

คำอุทิศ

แด่ผู้คน

ที่ใช้ชีวิตทั้งชีวิต

เพื่อชำระหนี้ของระบบ

โดยไม่เคยได้รับสิทธิ

ในการออกแบบอนาคตของตนเอง

คำขอบคุณ

หนังสือเล่มนี้เกิดขึ้นได้

ไม่ใช่เพราะความรู้ของผู้เขียน

แต่เพราะคำถามที่ผู้คนจำนวนมาก

ไม่มีพื้นที่จะเอ่ยออกมา

ผู้เขียนขอขอบคุณ

ครู แรงงาน เกษตรกร นักเรียน

และผู้อ่านทุกคน

ที่ยังเชื่อว่าเศรษฐกิจ

ควรมีหัวใจ

และเวลา

ควรเป็นของมนุษย์

คำนำ

ทำไมหนังสือเล่มนี้จึงชื่อ

“คำสารภาพของรัฐที่หลงเวลา”

เพราะปัญหาหลักที่สุดของรัฐร่วมสมัย

ไม่ใช่การขาดทรัพยากร

ไม่ใช่การขาดความรู้

และไม่ใช่การขาดเทคโนโลยี

แต่คือการ *หลงเวลา*

การเชื่อว่าการเร่งคือการพัฒนา

การเชื่อว่าการยืมนาคาคือความจำเป็น

และการเชื่อว่าคุณจริงทั้งหมด

ต้องมาจากภายนอกตนเอง

คำว่า “สารภาพ” ในหนังสือเล่มนี้
มิใช่การยอมแพ้
แต่คือการยอมรับความจริงอย่างกล้าหาญ
เพราะมีเพียงรัฐที่กล้าสารภาพ
เท่านั้น ที่จะมีสิทธิ์ออกแบบเวลาใหม่ให้ตนเอง
ส่วนคำว่า “ชีวิตที่ถูกยืมจากอนาคต”
คือคำอธิบายตรงไปตรงมาที่สุด
ของเศรษฐกิจที่เติบโตด้วยหนี้
ด้วยความเร่ง
และด้วยการใช้เวลาของคนรุ่นถัดไป
เพื่อรักษาความมั่นคงของปัจจุบัน

หนังสือเล่มนี้จึงไม่ได้เขียน

เพื่อกล่าวโทษใคร

แต่เพื่อถามคำถามที่รัฐไม่ค่อยกล้าถามตนเองว่า

เรากำลังใช้ชีวิตในเวลาของใครกันแน่

สารบัญ

DISCLAIMER	I
คำอุทิศ	IV
คำขอบคุณ	V
คำนำ	VI
สารบัญ	IX
แนวทางการอ่านหนังสือเล่มนี้	1
บทนำคำสารภาพของเศรษฐศาสตร์ที่หลงทาง	6
ตำแหน่งแห่งความคิด	
<i>(Methodological Positioning — Poetic Form)</i>	18
บทที่ 1 คำสารภาพบาปญาณวิทยา	24
บทที่ 2 ความรู้ที่ถูกยืม และรัฐที่หยุดฟังตนเอง	39

บทที่ 3 รัฐไม่ได้บริหารแรงงานแต่บริหารเวลา แห่งชีวิต	47
บทที่ 4 สถาบันที่ไม่รู้เวลากับรัฐที่ออกแบบอนาคต ไม่ได้	57
บทที่ 5 รัฐที่จัดการแรงงาน คือรัฐที่จัดการชีวิต	71
บทที่ 6 สถาบันที่ตรึงเวลา	82
บทที่ 7 รัฐในฐานะผู้ออกแบบเวลา	97
บทที่ 8 ประชาชนในฐานะผู้ร่วมออกแบบเวลา	109
บทสรุปสุดท้ายคำประกาศแห่งอธิปไตยทางเวลา	119
บทสรุปสุดท้าย เวลา อำนาจ และขีดจำกัดของ การปฏิรูป	133
คำประกาศแห่งอธิปไตยทางเวลา	147
ศัพท์หลักแห่งอธิปไตยทางเวลา	153
ประวัติผู้เขียน	169

แนวทางการอ่านหนังสือเล่มนี้

(Reader's Guide)

หนังสือเล่มนี้ใช้ภาษาร้อยแก้วเชิงกวีผสมแนวคิดทาง

เศรษฐศาสตร์และปรัชญา

คำต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจจังหวะ ความหมาย

และวิธีอ่านได้ง่ายขึ้น

คำต่อไปไม่ได้ทำหน้าที่เป็นคำจำกัดความทาง

เทคนิค

แต่เป็น “กรอบการฟัง” ที่ผู้เขียนใช้ตลอดทั้งเล่ม

บางคำอาจไม่ปรากฏเป็นถ้อยคำตรง

แต่ปรากฏในรูปของจังหวะ ความคิด และโครงสร้าง

ของเรื่อง

1. เวลา – ไม่ใช่นาฬิกา แต่คือจังหวะชีวิตและ
การตัดสินใจ
2. เศรษฐศาสตร์ – ไม่ใช่สูตร แต่คือระบบที่
จัดสรรชีวิตมนุษย์
3. รัฐ – ไม่ใช่รัฐบาล แต่คือโครงสร้างการ
กำหนดอนาคต
4. อำนาจ – ความสามารถในการกำหนดว่า
อะไรจะเกิดเมื่อใด
5. การเติบโต – ตัวเลขที่อาจไม่สะท้อน
คุณภาพชีวิต
6. ตลาด – กลไก ไม่ใช่ศีลธรรม
7. แรงงาน – เวลาและชีวิตของมนุษย์ ไม่ใช่
ต้นทุน

8. ผู้เช่าเวลา – ผู้ที่ใช้ชีวิตตามจังหวะของระบบ
อื่น
9. อธิปไตย – ความสามารถในการออกแบบ
ไม่ใช่แค่การควบคุม
10. ทุน – สิ่งที่สามารถได้ แต่มีต้นทุนทางมนุษย์
11. ทุนเวลา – เวลาที่เหลือให้ใช้ชีวิตอย่างมี
ความหมาย
12. ความเร็ว – ไม่ได้แปลว่าก้าวหน้าเสมอไป
13. ความช้า – อาจเป็นรูปแบบหนึ่งของปัญญา
14. วิฤต – การแตกร้าวของระบบเดิม
15. อนาคต – สิ่งที่ถูกออกแบบ ไม่ใช่สิ่งที่รอ
คอย
16. ความหวัง – ตัวชีวิตที่ไม่อยู่ใน GDP

17. ศักดิ์ศรี – คุณค่าของการมีเวลาเป็นของ

ตนเอง

18. ความรู้ – สิ่งที่ต้องใช้เวลา ไม่ใช่แค่ข้อมูล

19. ภาษา – เครื่องมือที่กำหนดวิธีคิด

20. เสียง – ประสบการณ์ของมนุษย์ในระบบ

เศรษฐกิจ

21. การพัฒนา – กระบวนการ ไม่ใช่เส้นชัย

22. ระบบ – สิ่งที่มองไม่เห็นแต่กำหนดชีวิต

23. การออกแบบ – การเลือกอย่างมีสติ ไม่ใช่

การลอกเลียน

24. มนุษย์ – จุดเริ่มต้นและจุดหมายของ

เศรษฐศาสตร์

25. การอ่านเล่มนี้ – ไม่ต้องรีบ อ่านตามจังหวะ

ของตัวเอง

หนังสือเล่มนี้ไม่ต้องการคำตอบเร็ว

แต่อยากชวนให้ผู้อ่าน “ฟังเวลา” ไปพร้อมกัน